

SALMER TIL GUDSTJENESTEN PÅSKEDAG

DDS 408

1. Nu ringer alle klokker mod sky;
det kimer i fjerne riger.

Hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod Himlen stiger.

2 Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod Paradis-haven:

Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

3 For os han i gravens dyb steg ned,
han gik til de dødes rige.

Til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.

4 Al verdens glæde begravet lå;
nu frydes vi alle dage:

Den glæde, søndagssolen så,
den har i verden ej mage.

5 Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urtehaven;

han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.

6 Og der blev glæde på jorderig
lig glæden i engles Himmel:

Livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.

7 Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i Paradis-haven.

Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

1.Kom alle mand og alle mænd
alverdens skønne kvinder!
Slip glæden løs, bliv børn igen
de gode kræfter vinder!
Syng morgensang ved livets bord:
Halleluja, hvor Gud er stor
og hvor hans sole skinner

2.Du gode Gud! Hvad er der sket?
De dystre sindstunneller
er åbne nu! Nu er vi set
og lyset bare vælder!
Og sjælens lille pinte krop
kan rejse sig forsigtigt op
for himlen selv fortæller

3.Og når vi selv er mørkemænd
med afgrundsdybe trange
og når vi går med våben hen
ad sjælens sorte gange
så kommer Gud med såret hud
så slår han sine arme ud:
Hvorfor er I så bange?

4.Forunderligt! Vidunderligt!
at Gud kom op fra neden
og sagde: I har alle lidt
og mærket verdensvreden
men jeg vil elske jer så vildt
at mørket mister al sin ilt
for jeg er kærligheden

5.Den kærlighed vi ryster i
ved siden af en bære
den kærlighed Gud høster i
den allersidste tåre
den kærlighed der lod sig slå
den kærlighed vi stoler på
i sjælens ødegårde

6.Nu siger Du: Jeg kender jer
jeg kender jeres drømme
nu kommer jeg og vender jer
fra jeres herredømme
og I kan sige hvad I vil
men I vil altid være til
i mine blide strømme

Iben Krogsdal, 2016

DDS 236

1 Påskeblomst! hvad vil du her?
Bondeblomst fra landsbyhave
uden duft og pragt og skær!
hvem er du velkommen gave?
Hvem mon, tænker du, har lyst
dig at trykke ømt til bryst?
Mener du, en fugl tør vove
sang om dig i Danmarks skove?

2 Ej i liflig sommerluft
spired du på blomsterstade,
ej så fik du rosens duft,
ikke liljens sølverblade;
under vinterstorm og regn
sprang du frem i golde egn,
ved dit syn kun den sig fryder,
som har kær, hvad du betyder.

3 Påskeblomst! men er det sandt:
Har vi noget at betyde?
Er vor prædiken ej tånt?
Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

4 Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde;
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.

5 Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.

6 Ja, jeg ved, du siger sandt:
Frelseren stod op af døde!
Det er hver langfredags pant
på en påske-morgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånde.
Danmark

N.F.S. Grundtvig

DDS 240

1 Dig være ære,
Herre over dødens magt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.
Lyset fylder haven,
se, en engel kom,
åbned klippegraven,
Jesu grav er tom!
Dig være ære,
Herre over dødens magt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.

2 Se, Herren lever!
Salig morgenstund!
Mørkets magter bæver,
tryk er troens grund.
Jubelråbet runger:
Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger:
Kristus Herre er!
Dig være ære,
Herre over dødens magt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.

3 Frygt ikke mere!
Evig er han med!
Troens øje ser det:
Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære,
sejer er hans vej.
Nu skal han regere,
aldrig frygter jeg.
Dig være ære,
Herre over dødens magt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.

Edmond Louis Budry 1885.
Arne Fjelberg 1947. Dansk 1993.

